

3. Ker sta prilogi VI in VII k Uredbi št. 543/2008, kakor je bila spremenjena z Izvedbeno uredbo št. 1239/2012, dovolj natančni, da se opravijo pregledi zamrznjenih in hitro zamrznjenih piščancev, namenjenih za izvoz z izvoznim nadomestilom, okoliščina, da država članica ni sprejela praktičnih ukrepov, katerih sprejetje je predpisano s členom 18(2) te uredbe, ne prepreči, da je te preglede mogoče uveljavljati zoper zadevna podjetja.
4. Izvoznik zamrznjenih ali hitro zamrznjenih piščancev lahko v skladu s členoma 118(2) in 119(1), drugi pododstavek, Uredbe (ES) št. 450/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o carinskem zakoniku Skupnosti (Modernizirani carinski zakonik) na eni strani prisostvuje pregledu blaga in odvzemu vzorcev osebno ali prek zastopnika, na drugi strani pa lahko zahteva dodatni pregled ali vzorčenje tega blaga, če meni, da rezultati, ki so jih dobili pristojni organi, niso veljavni.

(¹) UL C 190, 8.6.2015.

**Sodba Sodišča (peti senat) z dne 9. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Finanzgericht Düsseldorf – Nemčija) – GE Healthcare GmbH proti Hauptzollamt Düsseldorf**

(Zadeva C-173/15) (¹)

(Predhodno odločanje — Carinska unija — Carinski zakonik Skupnosti — Člen 32(1)(c) — Določitev carinske vrednosti — Avtorski honorarji ali licenčnine za vrednoteno blago — Pojem — Uredba (EGS) št. 2454/93 — Člen 160 — „Pogoj za prodajo“ vrednotenega blaga — Plačilo avtorskih honorarjev ali licenčin v korist družbe, povezane s prodajalcem in kupcem blaga — Člen 158(3) — Uskladitveni in porazdelitveni ukrepi)

(2017/C 144/03)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: GE Healthcare GmbH

Tožena stranka: Hauptzollamt Düsseldorf

Izrek

1. Člen 32(1)(c) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1791/2006 z dne 20. novembra 2006, je treba razlagati tako, da, prvič, ne nalaga, da se znesek avtorskih honorarjev ali licenčin določi ob sklenitvi licenčne pogodbe ali ob nastanku carinskega dolga, da bi se ti avtorski honorarji ali licenčnine šteli za avtorske honorarje ali licenčnine za vrednoteno blago, in drugič, omogoča, da se navedeni avtorski honorarji ali navedene licenčnine štejejo za avtorske honorarje ali licenčnine „za vrednoteno blago“, čeprav se ti avtorski honorarji ali te licenčnine samo delno nanašajo na navedeno blago.
2. Člen 32(1)(c) Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1791/2006, in člen 160 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1875/2006 z dne 18. decembra 2006, je treba razlagati tako, da avtorski honorarji ali licenčnine pomenijo „pogoj za prodajo“ vrednotenega blaga, če v isti skupini družb podjetje, ki je povezano s prodajalcem in kupcem, zahteva plačilo teh avtorskih honorarjev ali teh licenčin in je to plačilo opravljeno v korist tega podjetja.

3. Člen 32(1)(c) Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1791/2006, in člen 158(3) Uredbe št. 2454/93, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1875/2006, je treba razlagati tako, da je uskladitvene in porazdelitvene ukrepe, ki se nanašajo na prvo oziroma drugo določbo, mogoče izvesti, če carinska vrednost zadevnega blaga ni bila določena na podlagi člena 29 Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena, ampak s podredno metodo, določeno v členu 31 navedene uredbe.

(¹) UL C 236, 20.7.2015.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 8. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour constitutionnelle – Luksemburg) – ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA/État du Grand-duché de Luxembourg

(Zadeva C-321/15) (¹)

(Predhodno odločanje — Okolje — Sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Evropski uniji — Direktiva 2003/87/ES — Člen 3(a) — Člena 11 in 12 — Prenehanje delovanja naprave — Vračilo neporabljenih pravic — Obdobje od leta 2008 do leta 2012 — Neobstoj odškodnine — Sistematika sistema za trgovanje s pravicami do emisije)

(2017/C 144/04)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour constitutionnelle

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA

Tožena stranka: État du Grand-duché de Luxembourg

Izrek

Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 219/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki pristojnemu organu omogoča, da zahteva, naj se brez odškodnine vrnejo vse neporabljene pravice ali del teh, ki so bile neupravičeno izdane upravljavcu, ker je kršil obveznost pravočasne obvestitve pristojnih organov o prenehanju delovanja naprave.

Pravic, ki so bile izdane po tem, ko je upravljavec ustavil dejavnosti, ki so se izvajale v napravi, na katero se te pravice nanašajo, ne da bi o tem predhodno obvestil pristojni organ, ni mogoče opredeliti kot „pravice“ do emisije v smislu člena 3(a) Direktive 2003/87, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 219/2009.

(¹) UL C 294, 7.9.2015.